

ТРИМА БРАТЯ НА ЧУЖБИНА.

Една вдовица имала трима синове. Тя била бѣдна и едвамъ могла да ги прѣхранва. Като поотраснали, тя ги пратила на чужбина, да научагъ занаятъ.

Братята стигнали въ една чужда страна. Като минавали покрай едни косачи, тѣ се спрѣли да починатъ и да погледатъ какъ косачитѣ махатъ остритѣ коси.

Най-малкиятъ братъ рекълъ:

— Хайде, братя, да станемъ косачи! Вижете какъ леко лети косата и бърже рѣжи трѣвата!

— Косенето е тежка работа, — отвърналъ най-стариятъ братъ. — Не гледай какъ лети косата, но вижъ какъвъ потъ тече на косачитѣ отъ лицата!

Стигнали въ единъ градъ. Спрѣли се прѣдъ една бръснарница и гледали какъ момчета като тѣхъ стрижатъ и бръснатъ.

— Ето лесенъ занаятъ. Хайде да станемъ бръснари! — казалъ най-стариятъ братъ. Другитѣ братя се съгласили. Бръснарътъ ги приелъ и тѣ лесно научили занаята и почнали да работятъ. Едно само било лошо, че не могли да научатъ тамошния езикъ.

Бръснарътъ едвамъ ги научилъ да отговарятъ на мъшеритѣ съ по една-двѣ думи.

Голѣмиятъ братъ се научилъ да отговаря: „Ние и тримата“. Срѣдниятъ знаелъ да казва: „За три гроша, за три гроша!“ А малкиятъ — „Имашъ право!“

Една сутринъ намѣрили прѣдъ бръснарницата, че лежалъ човѣкъ съ разбита глава.

Дошълъ единъ стражаръ при момчетата и запиталъ:

— Кой разби главата на тоя човѣкъ?

— Ние и тримата, — отговорилъ най-голѣмиятъ.

— Защо направихте това?

— За три гроша, — отговорилъ срѣдниятъ.

— Така ли? Елате сега съ мене да си получите заслуженото! — казалъ стражарътъ и ги подкаралъ къмъ участъка.